

Σελίδες από το γνήσιο καταστατικό της Χρυσής Αυγής που θέλει τώρα να κρύψει η ναζιστική οργάνωση

Δημήτρης Ψαρράς **Εμπειρία από μια κατάθεση στη δίκη των ναζιστών**

Την προηγούμενη βδομάδα κατέθετα επί τρεις μέρες στη δίκη της Χρυσής Αυγής. Όσα είπα θα αξιολογηθούν μαζί με τις άλλες μαρτυρίες και τα ντοκουμέντα που περιλαμβάνονται στη δικογραφία από το ίδιο το δικαστήριο, όταν ολοκληρωθεί η ακροαματική διαδικασία. Αλλά δεν μπορώ να αντισταθώ στον πειρασμό να αναφερθώ στην αδυναμία της Χρυσής Αυγής να αμφισβητήσει τη γνησιότητα του καταστατικού που είχα καταθέσει κατά την προανάκριση το φθινόπωρο του 2012.

Το καταστατικό αυτό επιβεβαιώνει τον ναζιστικό χαρακτήρα της οργάνωσης, περιγράφει την «επιχειρησιακή» δομή των πυρήνων και, κυρίως, περιλαμβάνει ειδικό κεφάλαιο για την «Αρχή του Αρχηγού», σύμφωνα με την οποία για όλα αποφασίζει ο Αρχηγός, ο οποίος είναι «απαραβίαστος» και δεν εκπροσωπεί την οργάνωση αλλά τον λαό και το έθνος.

Αυτό το κεφάλαιο ενοχοποιεί φυσικά τον ισόβιο αρχηγό της Χρυσής Αυγής και είναι μετάφραση του γερμανικού Führerprinzip, το οποίο ίσχυε για τον Χίτλερ.

Νίκος Μιχαλολιάκος
EUROKINISSI / ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΝΤΑΡΙΝΗΣ

Ο επίσημος ισχυρισμός της Χρυσής Αυγής είναι ότι το πρώτο και μοναδικό καταστατικό της οργάνωσης είναι εκείνο που αποφασίστηκε στις 22.8.2012 και κατατέθηκε στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου στο τέλος Αυγούστου, δυο μήνες δηλαδή μετά την είσοδο της οργάνωσης στη Βουλή και ενώ δεν υπήρχε καμιά σχετική υποχρέωση. Φως φανάρι ότι επρόκειτο για τον θεσμικό φερετζέ των ναζιστών, με καταφανή πρόθεση να συγκαλυφθεί η «Αρχή του Αρχηγού» και τα άλλα επιβαρυντικά στοιχεία του αρχικού καταστατικού.

Γεγονός είναι ότι στο δικαστήριο εισφέρθηκαν όλα τα στοιχεία που τεκμηριώνουν την ύπαρξη και το περιεχόμενο αυτού του καταστατικού:

Πώς ήρθε στα χέρια μου αυτό το ντοκουμέντο; Απεστάλη μαζί με άλλα έντυπα της Χρυσής Αυγής από την ίδια την οργάνωση (επισήμως, με σφραγίδες...) προς το περιοδικό «Σχολιαστής» την περίοδο που δεν τα έκρυβε όλα αυτά η οργάνωση, επειδή δεν είχε ακόμα ξεκινήσει τις επιθέσεις στον δρόμο (αρχές 1988). Το επιβεβαιώνει δημοσίευμα του «Σχολιαστή» (τχ. 60, 5.2.1988), στο οποίο αναφερόταν η αποστολή του υλικού αλλά και δημοσίευμα του ίδιου του περιοδικού της οργάνωσης, το οποίο παραδέχεται την αποστολή και καταγγέλλει ότι εμείς δεν καταλαβαίνουμε από εθνικοσοσιαλισμό: «η μόνη γλώσσα που σέβονται [σ.σ. οι αντιφασίστες] είναι η γλώσσα της γροθιάς» (περ. «Χρυσή Αυγή», τχ. 34, Μάρτιος 1988).

Το καταστατικό αυτό ταυτίζεται με το οργανόγραμμα που βρέθηκε στο σπίτι του Χρήστου Παππά στα Γιάννενα, το μόνο σπίτι που δεν πρόλαβε να αδειάσει η οργάνωση μετά την άσκηση των διώξεων (εφ. «Εθνος», 6.10.2013).

Μεγάλα αποσπάσματα του καταστατικού είχαν δημοσιευτεί στη στήλη «Ιός» της «Ελευθεροτυπίας» ήδη στις 28.10.1990 και στις 2.7.1998. Μάλιστα το πρώτο δημοσίευμα συνοδευόταν από εικονογράφηση με το πιο πάνω οργανόγραμμα. Ουδέποτε αυτά αμφισβητήθηκαν, όπως δεν αμφισβητήθηκαν και τον Οκτώβριο του 2012, όταν κυκλοφόρησε το «Η Μαύρη Βίβλος της Χρυσής Αυγής», με άλλα αποσπάσματα του ίδιου

γνήσιου καταστατικού. Στο ίδιο καταστατικό αναφέρεται και το βιβλίο του Νίκου Χασαπόπουλου «Χρυσή Αυγή, η ιστορία, τα πρόσωπα, η αλήθεια» (σ. 38).

Παρά το γεγονός ότι όλα αυτά τα γνώριζαν πολύ καλά οι χρυσαυγίτες, μπορεί να ισχυριστεί κάποιος ευκολόπιστος ότι τα αγνοούσαν οι υπερασπιστές τους, γι' αυτό αιφνιδιάστηκαν και έδειχναν να τα έχουν χαμένα. Εκείνο όμως που δεν μπορεί να αγνοούσαν ήταν το γεγονός ότι η εφημερίδα τους έχει πάμπολλες αναφορές σε «καταστατικό», πολύ πριν εφευρεθεί το δήθεν «πρώτο και μοναδικό» του Αυγούστου 2012. Ενδεικτικά αναφέρω: φ. 110 (2.6.1995) και 480 (17.7.2003).

Υπάρχουν μάλιστα και ειδικά άρθρα στην εφημερίδα «Χρυσή Αυγή» στα οποία επιβεβαιώνονται τμήματα του καταστατικού και ειδικά οι «πυρήνες υποδοχής νέων μελών» και τα «δόκιμα μέλη» που εκπαιδεύονται με τους τρόπους που όλοι πλέον γνωρίζουμε (βλ. ενδεικτικά άρθρα του Ηλία Κασιδιάρη στις 13.1.2005 και Γιώργου Μάστορα-Μισιάκα στις 20.1.2005). Αυτά αναφέρονται στο αρχικό καταστατικό και φυσικά είναι άφανα στο κατασκευασμένο καταστατικό του 2012. Το ίδιο συμβαίνει και με την «Κεντρική Διοίκηση» που αναφέρεται συνεχώς στα έντυπα της οργάνωσης και δεν υπάρχει παρά μόνο στο αρχικό καταστατικό.

Το χειρότερο για όσα υποστηρίζει σήμερα η Χρυσή Αυγή είναι το γεγονός ότι στην εφημερίδα τους υπάρχει τακτική αναφορά σ' αυτήν την ενοχοποιητική «Αρχή του Αρχηγού». Μάλιστα σε ένα άρθρο αναφέρεται ακόμα και με το γερμανικό της όνομα (Führerprinzip), για να μη μένει καμιά αμφιβολία (εφ. «Χρυσή Αυγή», τχ. 325, 5.5.2000).

Από τη χρονική στιγμή που η οργάνωση αποφάσισε να κρύβει τη βαθιά ναζιστική της προσήλωση πίσω από ένα «εθνικιστικό» προσωπείο, δημοσιεύεται κάθε τόσο στην εφημερίδα ένα πανομοιότυπο ολοσέλιδο μανιφέστο, το οποίο αποτελεί περίληψη του καταστατικού και έχει ειδική μνεία στην «Αρχή του Αρχηγού». Ενδεικτικά: φ. 49 (14.1.1994), 345 (29.10.2000), 375 (25.5.2001), 400 (14.12.2001).

Απέναντι σ' αυτά τα συντριπτικά στοιχεία οι υπερασπιστές μού υπέβαλαν ερωτήσεις του τύπου αν κράτησα από το 1988 τον φάκελο αποστολής των χρυσαυγίτικων ντοκουμέντων και αν η αποστολή ήταν απλή ή συστημένη...

Μάλιστα ένας από τους συνηγόρους, ο οποίος όπως και άλλοι είναι διορισμένοι «επιστημονικοί συνεργάτες» των ναζιστών στη Βουλή, προτίμησε να μην υποβάλει καμιά ερώτηση, διότι με θεωρεί «συνειδητό διώκτη της Χρυσής Αυγής», λες και ο αντιναζισμός είναι τεκμήριο αναξιοπιστίας.

Είναι ο ίδιος που πριν από λίγα χρόνια έγραφε στον «Ελεύθερο Κόσμο» τα ακόλουθα: «Έχουν παρέλθει ανεπιστρεπτί οι καιροί που εμείς, τα παιδιά με τα κοντοκουρεμένα κεφάλια και τις αρβύλες, βοηθήσαμε τα ΜΑΤ να καθαρίσουν την Αθήνα, όπως κάναμε σε επεισόδια στο παρελθόν». Και καλούσε την αστυνομία να ακολουθήσει τον δρόμο του Μάλλιου, του Μπάμπαλη και... του Μελίστα. Των βασιανιστών δηλαδή της χούντας και του δολοφόνου ενός 15χρονου παιδιού. Τι άραγε θα είχε να ρωτήσει;

Στη δίκη να κληθεί ο Περίανδρος!

Αυτός που λείπει από τη δίκη της Χρυσής Αυγής είναι ο πρώην υπαρχηγός της, Αντώνιος Ανδρουτσόπουλος (Περίανδρος).

Όπως έχει αποκαλυφθεί (εφ. «Εθνος», 1.11.2014), στη δικογραφία περιλαμβάνονται συνομιλίες του ίδιου, στις οποίες κατονομάζει τον Παναγιώταρο ως φυσικό αυτουργό και τον Μιχαλολιάκο ως ηθικό αυτουργό για την επίθεση δεκαμελούς ομάδας χρυσαυγιτών κατά των Κουσουρή, Καραμπατσόλη και Φωτιάδη τον Ιούνιο του 1998.

«Αν πω λοιπόν την αλήθεια ότι ένας από αυτούς ήταν ο Παναγιώταρος και ότι εμένα με έβαλε ο Μιχαλολιάκος να το κάνω, ειδικά αυτήν την περίοδο, τώρα που καίγεται ο κώλος τους, τελειώνουν αυτοί»

ήταν τα λόγια του.

Είναι προφανές ότι τα στοιχεία αυτά επαρκούν για να ξαναανοίξει η υπόθεση, εφόσον η σχετική αμετάκλητη απόφαση μιλά για δεκαμελή ομάδα δραστών που δεν εντοπίστηκαν.

Κατά την κατάθεσή μου στη δίκη της Χρυσής Αυγής αναφέρθηκα στο γεγονός ότι ο Περίανδρος θεωρεί ότι τον πούλησε η ηγεσία Μιχαλολιάκου.

«Μήπως τον πούλησε γιατί δεν δέχτηκε τις πράξεις του;» ακούστηκε τότε να λέει ο επικεφαλής των συνηγόρων υπεράσπισης Τάκης Μιχαλόλιας.

Αλλά ο κ. Μιχαλόλιας -μεγάλος αδελφός του Ν. Μιχαλολιάκου- ήταν βασικός συνηγόρος και του Περίανδρου μέχρι και το Εφετείο του 2009 (μαζί με τους Ι. Ηρειώτη και Αθ. Μαντά).

Ξεπερνώντας την έκπληξη που προκαλεί μια παρόμοια δήλωση από έναν δικηγόρο για τον εντολέα του, ο οποίος μέχρι τέλους αρνούνταν την ενοχή του, θυμίζω ότι η Χρυσή Αυγή και κυρίως ο Αρχηγός της μιλούσε για σκευωρία, ενώ ισχυριζόταν ότι επρόκειτο για σύγκρουση ΚΚΕ – αναρχικών! Είχε δηλαδή και τότε ακολουθηθεί το σημερινό μοντέλο συγκάλυψης (για δολοφονία Φύσσα, επίθεση σε ΠΑΜΕ κ.λπ.).

Σε κάθε περίπτωση η υπόθεση του 1998 έχει ήδη ανοίξει και πάλι. Στη Δικαιοσύνη εναπόκειται να διαλευκάνει μέχρι τέλους τη δολοφονική εκείνη απόπειρα. Και μάλιστα αυτό πρέπει να γίνει μέχρι τον προσεχή Ιούνιο, προτού δηλαδή συμπληρωθεί η εικοσαετία και παραγραφεί το κακούργημα.

Πηγή: efsyn.gr, όπου μπορείτε να διαβάσετε σελίδες από το καταστατικό της ΧΑ